

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K

Dato: 13. oktober 2010
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2010-151-0413
Dok.: CWS41243

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 491 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har stillet til justitsministeren den 2. august 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kristen Touborg (SF).

Lars Barfoed

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 491 fra Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Alm. del):

”Hvilke lande i EU har benyttet sig af dispensationsmuligheden fra kun at måtte have 33 kg kyllinger pr. kvadratmeter og op til 42 kg i gennemsnit med begrundelsen ”særlige produktionsforhold” for slagtekyllinger?”

Svar:

1. Det følger af artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 2007/43/EF af 28. juni 2007 om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger (slagtekyllingedirektivet), at EU-medlemslandene skal sikre, at den maksimale belægningsgrad på en bedrift eller i et hus ikke på noget tidspunkt overstiger 33 kg levende vægt pr. m² friareal. Direktivet giver dog samtidig mulighed for, at medlemslandene kan bestemme, at belægningsgraden kan øges op til 39 kg levende vægt pr. m² friareal og yderligere op til 42 kg levende vægt pr. m² friareal, hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt, jf. direktivets artikel 3, stk. 3-5, samt bilag II og V.

Slagtekyllingedirektivet er gennemført i dansk ret ved lov nr. 714 af 25. juni 2010 om ændring af lov om hold af slagtekyllinger. Det følger således af § 7 i lov om hold af slagtekyllinger, at den maksimale belægningsgrad ikke må overstige 33 kg levende vægt pr. m² friareal. Belægningsgraden kan dog øges op til 42 kg levende vægt pr. m², hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt, jf. §§ 7 a og 7 b i lov om hold af slagtekyllinger. Herudover følger det af lovens § 7 b, stk. 3, at hvis den maksimale belægningsgrad i et hus øges til mere end 40 kg levende vægt pr. m² friareal, må den gennemsnitlige belægningsgrad i det pågældende hus på intet tidspunkt overstige 40 kg levende vægt pr. m² friareal. Det skal bemærkes, at lovens krav til den gennemsnitlige belægningsgrad ikke følger af direktivet. Kravet udgør således en skærpelse i forhold til direktivets minimumsregulering.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Udenrigsministeriet om at indhente oplysninger om de øvrige EU-medlemslandes gennemførelse af artikel 3 i slagtekyllingedirektivet. Justitsministeriet har efterfølgende modtaget oplysninger om gennemførelsen af direktivet i samtlige medlemslande.

Det fremgår af de modtagne oplysninger, at Belgien, Cypern, Estland, Frankrig, Irland, Letland, Litauen, Malta, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Tjekkiet og Ungarn har fastsat regler, som giver slagtekyllingeproducenter adgang til at øge den maksimale belægningsgrad til 42 kg levende vægt pr. m² friareal.

Endvidere har en række lande efter det oplyste valgt at fastsætte andre maksimale belægningsgrader. Dette er tilfældet for Sverige (36 kg pr. m²), Grækenland (38 kg pr. m²), Bulgarien (39 kg pr. m²) og Tyskland (39 kg pr. m²).

Kun Luxembourg har efter det oplyste valgt ikke at benytte direktivets mulighed for at fastsætte regler, der tillader en højere belægningsgrad end 33 kg pr. m².

Det fremgår endvidere af de modtagne oplysninger, at Finland, Holland, Italien, Storbritannien og Østrig endnu ikke har gennemført direktivet i national ret. Det er dog oplyst, at Østrig påtænker at fastsætte regler om en maksimal belægningsgrad på 40 kg pr. m², mens Finland, Holland, Italien og Storbritannien efter det oplyste påtænker at tillade en maksimal belægningsgrad på 42 kg pr. m².